

[Sønderby]

Som sagt gøres der fra lokal side en stor og nyttig arbejdsindsats fra de lokale myndigheder for, at hele Limfjordens 7.500 km² store opland får sådanne forhold, at vi kan glæde os til en ren Limfjord, hvor der igen vil være basis for at se en stigende mængde sild, ål, blåmuslinger og hummere – samt flere badepiger.

Hove Sørensen (SF):

I SF er vi meget tilfredse med, at socialdemokratiet endelig er vågnet op og nu begynder at støtte os i den kamp, vi har ført i årevis. Vi er glade for at få denne lejlighed til at diskutere Limfjordens tilstand. Det er vigtigt, at vi får diskuteret de problemer, der er, og debatten i dag knytter jo også an til den drøftelse, vi skal have i næste uge om SFs og socialdemokratiets forslag om Hjarbæk Fjord og SFs forslag om nedbringelse af nærings-saltforureningen.

Limfjordsområdet er et skønt naturområde i forfald. Der er især i de senere år sket en væsentlig forringelse af miljøet og her især med hensyn til vandkvaliteten. Det er en trist udvikling, ikke blot på grund af de store miljømæssige og rekreative interesser, der knytter sig til området, men også de erhvervmæssige interesser har lidt under udviklingen.

Specielt fiskeriet og udviklingen i fiskebestandene er nært knyttet til vandkvaliteten, og opgørelser viser, at fiskebestanden er i stærk tilbagegang over hele linjen og har været det i en årrække. Hummeren forsvandt i 1965, givet på grund af forureningen med insektgift fra Cheminova, og den er aldrig vendt tilbage. Siden 1970 er sildefangsterne faldet fra 3.000 t til nær 0 i dag. Industrifiskeriet er faldet fra 6.000 t til 2.000 t, rødspætter fra 400 til 100 t, og ålefangsterne, som tidligere var det mest givtige fiskeri, er i samme periode faldet fra ca. 500 t til ca. 200 t i dag. For fuldstændighedens skyld kan jeg nævne, at fiskeri efter skrubber og ørreder i dag er helt uden økonomisk betydning, og torsk har ikke været set i Limfjorden i mange år.

Limfjordskomiteen skønner, at nedgangen i fiskeriet fra 1970 til i dag andrager en værdi på ca. 80 mill. kr. pr. år i 1982-kroner, og det har betydet, at mange fiskere er blevet tvunget til at flytte fiskeriet til det åbne hav.

Der er der imidlertid også efterhånden for mange fiskere i forhold til fangstmulighederne. I sidste uge behandlede vi et forslag fra fiskeriministeren om tilskud på ca. 80 mill. kr. til oplægning af kuttere og til strukturforanstaltninger i fiskeriet, tilskud til bl.a. fiskere, som har måttet opgive en levevej i Limfjorden.

Men hvorfor er det så gået, som det er med fiskebestandene? Som jeg sagde før, er der en nær sammenhæng mellem udviklingen i fiskebestanden og udviklingen i vandkvaliteten, og vandkvaliteten er katastrofalt dårlig i Limfjorden. Fjorden er inde i en ond cirkel med forøget algevækst, som forringer sigtedybden, som giver dårlige iltforhold, som giver bundvendinger, som frigør fosfor, som forøger algevæksten, osv. osv. forfra igen. Forringede iltforhold giver i sig selv dårlige livsbetingelser for fisk, og bundvendingerne forringer fiskenes mulighed for at finde føde. Undersøgelser foretaget af Danmarks fiskeri- og havundersøgelser viser, at ca. 40 pct. af muslingebankerne inden for de sidste år er blevet ødelagt og er livløse på grund af bundvendinger. Men det er jo ikke alene muslingerne, det går ud over, når et område bliver ramt af en bundvending; også de fisk, som ikke når at slippe væk, og alle de bunddyr, som fisk lever af, går til grunde.

Hvorfor er vandkvaliteten så blevet så dårlig i en periode med det, der har været kaldt verdens bedste miljølov? Der er flere årsager, og jeg skal pege på et par af dem, som jeg ser dem.

Er en af årsagerne, at vi har prioriteret forkert, da vi fokuserede på det organiske materiale, da vi planlagde spildevandsrensningen? Skulle vi i stedet have interesseret os mere for næringsaltene? Jeg er sikker på, at vi skulle det sidste. Undersøgelser viser, at vi må sætte kraftigt ind mod forureningen med næringsalte, hvis vi skal bryde den onde cirkel, som ikke blot Limfjorden, men alle vore indre farvande er inde i. Det skal jeg imidlertid ikke sige så meget om nu. Det bliver der rig lejlighed til i næste uge, når SFs forslag om det emne kommer til behandling.

Jeg vil i stedet spørge, om ikke miljøloven i virkeligheden er et rimelig godt redskab til at løse disse problemer. Er problemet i virkeligheden ikke, at det er de kommunale myndigheder, der svigter i forvaltningen af loven? Meget tyder desværre på, at lokalpoliti-